

İdris Sefil

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İdris Sefil

Erzurum Karayazı Çatalören köyünde doğdu. İlkokul ve Ortaokulu Erzurum Pasinler'de okudu. Liseyi Konya'da okudu. Anadolu Üniversitesi Sosyoloji bölümünü bitirdi. Uzun yıllardır şiirler ve kısa öyküler yazmaktadır.

Adı Umut

(Adı Faili Meçhul Olup, Faili belli olanların Anısına)

Bir adam tanıdım,
Ayağında ökçesiz potini,
Sirtında param-parça ceketini,
Ne olduğu belirsiz,
Tika-basa dolu bir çantası.

Sakaldan kaybolmuş çehresi,
Kırışmış alnı,
Rüzgar kurusu yüzünde derin çatlakları,
Aklara bürünmüş,
Omuzlarına düşen saçları vardı.

Bir adam tanıdım,
Kiremitleri kırık,
Camları naylondan pencereleri,
Yarım adam boyu kapılı bir bahçesi,
Sayısız sonbaharın sarı yaprakları arasında gözledim onu.

Bak, bugün yine gördüm aynı adamı,
Her zaman ki saatinde,
Eğilerek sıyrılıyor avlu kapısında,
Yine omuzları düşük,
Boynu bükük.

Şöyle gözlerini dikip bakıyor,
Şehirlerarası oto yola içten bir of çekerek,
İlk kez gözlerinin bakışına tanık oluyordum,
Ne de güzel bir parıltı vardı gözlerinde,
Hani sakalı olmasaydı "yakışıklıdır" diyecektim ona,
Sirtında kamburu,
Paytak yürüyüşü bozuyordu filinta boyunu.

Öyle korkulacak adam değildi,
Ama bizim sokağın veletleri her gördüklerinde onu,
"Deli" deyip ardından bağırmasalar,
Yine de iyi adamdır,
Aldırıp da bakmaz,
Kızmaz veletlere,
Okşar gibi bir bakış,
İçten bir gülümseme belirir yüzünde.

Bugün yine aynı durakta,
Aynı 302 yolcularıyız,
Şöyle usulca yanına sokulup,
Belki konuşur diye bir "merhaba" dedim ona,
Lakin yine konuşmadı,
Bizim adam aynı adam,
Ne bakar ne konuşur,
Öyle belli-belirsiz bir ayak uçlarına bir benden yana bakıp durdu.

Ve bir gün kapıdan sıyrılıp çıkarken,
Karşı evden bir kadının,
Acıyarak baktığını gördüm ona,
Gözden kaybolup giderken,
"Kimdir?" diye sordum kadına,
Önce sustu,
Sonra göz yaş yaları süzülürken yanaklarından,
"Delidir diyorlar.
Ama öyle bildik bir deli değil,
Soğuk bir eylül akşamında başladı,
Bitmeyen suskunluğun hikayesi,
O zamanlar gençti,
Umut doluydu,
Sevdiği vardı hergün karşı durakta beklediği,
Sonra cesedini buldular kuytu bir köşede,
Bir-üç-beş derken,
Sustu,
Ağladı,
Aynı durakta bekledi belki gelir diye sevdiği,
Ve sonra duyduk ki;
Yüreğinden vurmuşlar sevdiğini,
Faili meçhul bir namludan çıkan kurşunla,
Bundandır öfkesi ve acısı,
Bundandır bitmez-tükenmez yol boyu seyredişleri" dedi kadın,
Ağlayarak kapadı kapısını yüzüme.

Bir sabah yürüdüm onunla yan-yanaya,
Adını sordum,
"Nereye?" dedim,
Durup yüzüme baktı,
Anlamsız bir yüz ifadesiyle,
Ve yürümeye devam etti ben de ardından.

Zifiri karanlık bir gecede,
Kaldırım taşına kurulup beklerken onu,
Bir hayalet misali süzüldü yanı başıma,
Bağdaş kurdu hemen kıyımda,
Filtresiz bir sigara uzattı bana,
Öyle dertli bir iç çekişi vardı ki;
Sigarasından yükselen duman geceyi yırtarak yükseliyordu,
Suskunduk,
Sonra bir hıçkırık,
Ağızdan uçarcasına çıkan bir söz,
"Umut" dedi.

Kaç sabah,
Kaç gece ,
Bekledim aynı yerde,
Yoksa yolunumu değiştirmişti,
Belki sarı yapraklar arasında uyuya kalmıştır,
Durağa da uğramıyor,
Yolu da gözlemiyordu artık,

Yerin dibine girmediyse bu adam...

Ben,
Çocuklar,
Ve bir de yaşlı kadın merak etmiştik onu,
Ama o yoktu...

Bir kadının feryadı ilişti kulaklarıma göğü yırtarcasına,
Ağaran tan yeriyle,
"Kendini kavak ağacına asmış,
Asmış kendini..." diyordu karşı komşusu yaşlı kadın.

Bizim adamın son kez "umut" deyişini anımsadım,
Buza kesmiş toprağa verirken cansız bedenini,
Aynı kadın,
Ve bir de ben vardım yanıbaşında,
Veda ederken ona ;
"Umut olduğunu öğrendim başka da bir şey" dedi yaşlı kadın,
Tıpkı benim dudaklarından ilk ve son kez umudu duyduğum gibi.

Ekim 2002
Konya zindanı

İdris Sefil

Anlatabilseydim

Bir anlatabilseydin
Kabuslu gecelerimin tanığı yüreğimi
Bir bilebilseydin
Sorgusuz ölüme giden düşlerimi.

Bir dile gelebilseydi
Şu paslı demirden suskun ranzam
Anlatabilseydi
Geceyi yırtan sessiz çığlıklarımı.

Susmaz da konuşabilseydi
Acıya kesmiş yüreğim
Ve dinmemiş fırtınaların sahibi aklım
Dünden yitip gidenlerin anılarında yokoluşlarımı.

(...)
Ekim 2003
Konya Zindanı

İdris Sefil

Ay üşüyor

Ay üşüyor örtünüyor geceyle ,
Sen yıldızım örtün yüreğimle ,
Sabah güneşiyle vurulayım ,
Şafak gözlerine...

Mart 2006

İzmir

İdris Sefil

Dansa Duralım

Haydi kalk,
Bu gece acılarımızı kadehlere doldurup,
Sende adı olmayan ama bende adı olan acılarımıza içelim,
Şarabımızın rengi kırmızı olsun,
Kanayan,
Yeni yeni kanamaya başlayan yaralarımız gibi,
Yaşamı hapsedtiğimiz özgürlüğümüzü tattığımız şu hücremize kadeh kaldıralım,
Biliyorum yarını olmayacak düşler deryasına veryansın ediyorsun,
Azıcık sarhoş olalım,
Sarmaş dolaş dokunalım,
Son kez saçmalayarak acıtarak canımızı,
Dans edelim biraz daha,
Biraz daha sarhoş olalım,
Biraz daha,
Ve biraz daha...
Sarmaş dolaş.
Konuşamadıklarımızdan ,
Hayalini kurduğumuz deniz deryalara,
Hayallerimize dalalım,
Boğulmayalım ama,
Boğulacak olursam tut beni,
Sende adı olmayan acımla tut beni,
Tutunacak tek benim var benim,
Kadehler boşalırken,
Biriken acılarımız yol almaya başlamıştır artık,
Bende adı olan acılarıma sinmiş hayallerimi konuşmak istesem
Olmaz,
Yüreğimin kadehi taşmıştır,
Kaldır kadehini neye içelim şimdi,
Sende adı olmayan bende adı olan acılarımıza,
Sonra senin hiç konuşamadıklarına içelim,
Belki de düşünüyordun adını koyamadıklarına içeriz,
Bence biz sana içelim bu gece.

İSTANBUL

İdris Sefil

Dem

Dem ji minre derewa dıke
Ne kın dıbe ne ji direj
Jiyan hesire çave mın nabine
Xwin dıniqute ji birina dıle mın.

Per u basken mın şıkestıne
Linge mın ji minre derewa dıke
Jı cihe xwe qet nalıvın
Gavek ber bi peş du gav dawiye
Erd derew ezman derew
Dem mın dixapine.

Hawarek lı ser zımane mın
Gazina axe ji bo mın
Lehi diherıke
Pelen dare yek u yek dıweşın
Wek jiyanek be qeyd u bend
Mırınek sar lı ser singe mın
Mırın derew,jiyan derew
Dilemın mın dixapine.

Dengeki be xwedi dı goheminde
Şev bı taribuna xwe mın dixapine
Roj be dengbuna xwe va
Çave mın nabine
Peçiye mın nalıvın
Dıle mın deng nade
Mırınek sar laşe mın ser axe
Hawar dıkım deng dernakeven
Hawir dore mın be dengi
Dem derew jiyan derew hebun u mırın derew...

2010
Diyarbakır

İdris Sefil

Doğduğum Şehire

Ne bıraktın ki düne dair
Bir kağıt parçası gibi bağrından söküp attın beni
Oysa ben seni ne çok sevmiştim
Sonbahar yapraklarıyla patikalarını
Kavak ağaçları ile silüetini sevmiştim senin.

Çocukluğumun
Genliğimin
Kavgamın şehriydin sen
Rüzgarınla hayallerimi savurdun pervasızca.

Sensiz bir dünya değil
Seninle düşlerim vardı benim
Kanlı kavgalarınla
Bitip-tükenmek bilmeyen kışlarınla
Sevgili saati gecelerinle sevdim.

Ben seni ölümüne dostluklarınla
Çingene mesaisi baharlarınla
Sonbaharda göçmen kuşlarınla
Toza bulanmış sokaklarınla
Umut vadedemediğin gençliğinle sevdim.

Ve en önemlisi kavgamın şehri
Bağrında sakladığın firari sevdamın
Sırdaşı olduğun gecelerini sevdim.

Buhran saatlerimde soluğu aldım kıyılarında nehirlerinin
Ağlamayı
Haykırmayı
Ağız dolusu küfretmeyi
Kısacası kavgamın şehri
İsyanımı paylaştım gölgelerinde bahçelerinin
Ben seni beni saran şefkatli kanatlarınla sevdim.

Ve yoksun artık
Ne ben
Ne o
Ben seni onun varlığıyla yaşayış zamanlarını sevmiştim.

Mayıs 2004
Konya Zindanı

İdris Sefil

Eylül Yürüyüşü

Bir gece yarısıydı düştüğümüzde yollara,
Kurtlar kervanı kazan kaldırmış yol boylarında,
Özgürlüğe,
Umuda,
Diş biliyorlardı köşe başlarında,
Umut yolculuğu,
Ömür yolculuğundan uzundur yaşam felsefemizde.

Dört dağın ardından selamlamaktı,
Uzun gecenin sonunda doğacak güneşi,
Özgürlüğü getirecektik,
Yada,
Sahil kayalığında özgürleşecektik sabaha.

Geceyi diğer gecelerden ayıran neydi sevdiğim,
Biri seninle yarınlar için düşlerim,
Diğeri kara kapaklı eylül defteri,
Sen özgürlük yürüyüşümün eylem anı,
Düşlerimde takılacağını bilmeden karanlık Eylül sayfalarına,
Usluca sokuldun düşlerime,
Sensiz umut yolculuğumda.

Ah sevdiğim,
Yoksa sende mi Eylül'de doğdun,
Burcun Eylül mü yazılı,
Tıpkı ölümle Eylül'de tanışan,
Genç kızlar-yakışıklı delikanlılar gibi.

O gün bir çocuk gökyüzünü resmediyordu yüreğinde,
Mavi gökyüzünü sarmalayan kap-kara bulutları ağlatıyordu,
Az sonra yaşanacakları anlatmak istercesine,
Oysa resmeden bir çocuk,
Kim bakar ki zihninde neyi resmettiğini.

Bazen gizlice yüzünü gösteren güneş,
Bazen güneşi balçıga boyayan bulutlar,

Ah o çocuk var ya o çocuk,
Nede güzel çiziyordu,
Çamurdan bir bulut,
Sudan damlayan kanlı gözyaşlarını.

Bulutlar bize ağlıyordu,
Eylül,
Eylül figanlarıyla.

Dedim ya adı umut,
Adı özgürlüktür yürüyüşümüzün,
Çocuklar ağlatsalar da bulutları,
Analar,
Genç kızlar zılgıtlarıyla,
Halaylarıyla,

Türküleriyle,
Ninnileşiyordu ağlayan bulutlara.

Eylül'de güçlü çıkar tank sesleri,
Şimdi kurulmuş orman kıyısına keskin nişancılar,
Ölüme diş bileyen çakal sürüsü,
Çivili sopalarıyla tünemişler ağaçların ardı sıra.

İnadına özgürlük,
İnadına umut,
İnadına özgürlük türküleri yankılanıyordu,
Kadın-erkek gençlerin dilinden.

Ve sen eylül türküm,
Üç rengine bürünmüş saçlarınla girerken düşlerime,
İsyan ateşim,
Yedinci kavgam,
Seyredebilseydin halaya duranların parıldayan gözlerini,
Seyredebilseydin sabıkalı Eylül defterine düşlerimde üç renk katışını.

Güneşle sabahlayan özgürlük umudumuz,
Ne bıraktılar güneşi gelsin,
Ne bıraktılar güneşe gidelim,
Mao,
Gandhi,
Ve şimdi bizimle devam ediyor özgürlük yürüyüşü,
Yola düştük,
Diyar-diyar sesimizi duyurmaya,
Ama kazan kaldırmış çakal sürüsü,
Pusu atmışlar yolumuza.

Çorumlar,
Maraşlar,
Gaziler,
Sivaslar,
Şimdi cümle-alem ülkemin yarısı,
"Şimdi sıra sizde" diye naralar atmakta,
Moğolları okuduk tarih sayfalarında,
Çekirge sürüsü yerle bir ederken dünyanın yarısını.

Ah güzel ülkem,
Ne oldu sana böyle,
Hani kardeş kanı dökülmeyecekti kutsal topraklarımıza,
Bir kargaşadır alıp başını yürüyor,
Yirmisinden-yetmişine akıyor gözü dönmüş caniler ordusu,
Pusu kurdukları sokaklardan,
Ölüm kusuyorlar,
Üstümüze-üstümüze.

Havada kan kokusu,
Barut alevi,
Mancınık kayaları,

Eylül bizi istiyordu,
Ama inadına özgürlük,
İnadına güzel yarınlar yankılanıyordu,
Tek taraflı savaş meydanında.

Hani "düşmanım da olsa arkadan vurmam" deyişiniz,
Bu mudur ağızlardan düşürmediğiniz kahramanlık destanlarınız,
Bu mudur medeniyetler beşiği anadolu-mezopotamya insanlığınız,
Bu mudur kardeşlik türkünüz,
Beni azrail değil,
"Kardeşliğiniz" öldürüyor.

Dört kutsal kitaba inanan insanlar,
Hangisinde emir buyrulmuş,
Savunmasız insanların ölüm pususuna düşürülüşü,
Ah güzel ülkem seni sen olmaktan alıkoyan nedir,
Belki hiç dinmemiş,
Saklı Eylül katliamlarıdır.

Yeni bir sivas olmuş alev alev yanıyorduk,
Kalleslik meydanında kanımız akıyordu,
Unutmak mı Eylül'ü,
İhanetiyle kazındı yeniden belleğimize.

Evet sevdiğim,
Yaşadın işte,
Düşlerimde olsan bile,
Eylül'ün kara kapaklı defterine,
Yeni bir sayfada benle girmeyi yaşadın,
Yaşadın ülkemin saklı eylül sendromunu.

Dört eylül ve biz,
Bir de yolculuğumun senli düşleri.

13.09.2005

(4 Eylül 2005 Gemlik yürüyüşü anısına)

İdris Sefil

Faili Meçhul

Henüz yirmibirindeydi,
Kömür karası gözleri,
Siyah dalgalı saçları,
Anlatamamıştı kimseye yabancı diyarlara savruluşunu,
Ama bilenler vardı,
Gölgesi gibi ardı-sıra gezenler.

Her sabah aynı mekanın gülümseyen yolcusuydu,
Ümraniyeden Kadıköy meydanına uzanan yolculuğu,
Özgürlük hikayesi vardı,
Ve onunla aynı hikayeyi paylaşanlar,
Doldururlardı bir saat sonra kendilerine yasaklanacak meydanı,
Ve ardından gelecek olan sessizlik,
Yerini bir sonraki günün mahşerine bırakıyordu.

Bir de gecesi vardı,
Meşaleler yükselirken omuzlardan gökyüzüne doğru,
Şimdi ümraniye sokaklarında,
Gece aydınlığa kesilmiştir,
Bir zılgıt,
Bir haykırış,
Bir isyandır gece,
Selamlayıştır yarın doğacak aydınlığı.

Korsan geceler dakiktir,
Ölçülüdür her saniyesi,
Bir adım gerisi,
Ölüm
Yer altı hücrelerinde işkence,
Faili meçhulde kaybolan beden,
Sessiz çığlıklardır,
Bundandır atılan her adımın farkındalığı,
Bundandır ceylan ürkekliği esmer kızın.

Sokakların üç maymunları oynadığı,
Bir seher vaktinde karanlık bir el uzanır,
Ve sarar gece haykıran dudaklarını,
Sürükler bir meçhule doğru,
Canı yanmaz,
Ama yüreği yangın yeridir çığlığının duyulmamış olmasına.

Kömür karası gözlerine çekilir paçavradan bir bandaj,
Haykırabilse de duyulanı kalmamıştır artık,
Vurdum duymaz,
Duygusuz,
Karanlık adamların volta yatağı,
Ölüme bilet kesen istanbul sokakları,
Kör,
Sağır,
Lal,
Ölü bir mezbahadır esmer kızın zihninde.

Zaman mecalsiz,
Durgun ,
Akmaz olmuş mecrasına,
Sorgusuz,
Sualsiz bulur kendini bir ormanın kuytu köşesinde,
Ve cehennem zebanilerinin uzanan kirli elleri.

Geceyi bir çılgılık kesti,
Duyanı yok,
Göreni yok İstanbulun,
Farkı kalmamıştır,
Bir kurşunla sona erecek yaşamın ölümden,
"Bir zerre aydınlık
Bir zerre umut" diye okundu dudaklarından.

Haziran 2004
Konya Zindanı

İdris Sefil

Gelecek Sabahlar Olmayacak

Bir ihtimal daha yok,
Adına yaşamak dediğim yalnızlık yolcuğumda,
Gelecek zaman değil,
Şimdiki zaman gelecek olarak kayıtlara geçsin bugün,
Kahinin kehanetinde sonraki sabahlar yok,
Gelecek sabahlarım olmayacak artık.

İdris Sefil

Giran te roj lı min

İşev du şeve min,
Xew neket çave min,
Nizanin derde min,
Ka çiye yaramin.

Wek min xist xerinek,
Erd u ezmana da deng,
Xewnamin reş u tari,
Hesir nema li wi çevi.

Ka tu iro dihat,
Ne rojek ne mehek,
Çavemin riya te,
Ma me li benda te.

Debe çavreşamin,
Giran te roj li min,
Nema sebra dile min,
Giran te roj li min.

20.05.2004
Konya Zindanı

(Kürtçe şarkı sözü için yazdığım beste)

İdris Sefil

Gidiş

Hiç bir otobüsün kalkışı
Bu kadar acı vemedi bana
Hiç bir uğurlama
Soluğumu kesmedi el sallayışında
Çok az gidiş gözümü yaşlı koydu ardından
Ama hiç bir gidiş gözlerine bakarken ki acıyı vermedi bana.

08.01.2006

Konya Otogarı

İdris Sefil

Gün Dönümünde Güneş

(BİLİNMEZLİK)

O an ki;
Gündüzü akşamla bitiren zamansız çalan her saati
durduramıyorsa,
Ve dönüyorsa durmadan akrep ile yelkovan,
Alıp götürüyorsa ufukta henüz kızıllaşmış güneşi,
Okyanus ve denizlerin karanlık girdaplarının bilinmezliğine.

(İNSANLIK)

Sararıp solmuş;
Küflenmeye yüz tutmuş çehreler,
Güneşten yoksun avurtlarına çökmüş gözler,
Katılaştırmış kalpler ,
Sevgi ve aşk yoksunluğu,
Güneşin henüz doğmayışındandır.

(ZİNDAN)

Duvarların kuytuluklarında birikmiş yosunlar,
Demir parmaklıklarında esaret zincirlerinden oyuklar,
Yıllanmış paslar,
Ve halen akıyorsa zehirden sular,
Güneşin henüz doğmayışındandır.

(GECE)

Bir de gece var,
İhaneti,
Zülmü,
Kan ve işkenceyi doğuran gece,
Ve cellatlar hep aynı vakitler kurar darağaclarını,
Yağlı ilmekler,
Devrilen sehpaalar,
Ve aynı gecenin isyana davet türküleri,
Şafakta güneşin doğuşunu selamlayıştır.

(DOĞA)

Zagroslar'da,
Gabar'da,
Ararat'ta,
Ve Gire Şpi'de kızıllaşır bem-beyaz doruklar
Şafakta güneşle kucaklaştıklarında...

(YAŞAM)

Keskin ve soğuk esen rüzgarlar çekilirken geceden,
Ve dağların eteklerinden,
Bir ananın sıcak okşayışıyla öpüyordu,
Mahsun gülüşlü çocukların gözlerinden,
Ve esişiiyle özgürlüğü taşıyordu doruklardan yüreklere.

(GELECEK)

Ve her yeni doğan günün,
Umutun,
Emeğin,

Sevginin,

Ve sonu olmayan düşler deryası,
Ve gerçeğin kendisidir güneş.

ŞUBAT 2000
Konya Zindanı

İdris Sefil

Hikayemiz

Zamana karşı bir yolculuktu koşuşturmalarımız
Ütopik bir dünya kuruyorduk
Saf
Granitten yürekler
Kimi zaman sabah eylerdik
Loş sokak lambalarının tiz ışıkları altında.
Bazen haykırır
Bazen sessizliğe bürünürdük
Suskunluğumuzun derin dalgalara dönüştüğü anlardı
Buza kesmiş kaldırım taşlarına bıraktığımızda yorgun bedenlerimizi
Bir sigara yakardık
Ve dünyayı yeniden kuruyorduk sözcüklerimizde
Bir an göğe yükselen dumandan
Ya da
Kireçsiz duvarın eğik çizgilerinde
Kendimizi arardık
Bıkmadan
Usanmadan.
Her akşamın sonunda
Bir sonraki akşamı beklerdim
Yarınlarımızı yeniden kurmak umuduyla.
Kış mevsimleri soğuk geçer oralarda
Sokaklar buza kesilirdi
Ben,
O,
Ve diğerleri,
Düşlerimizde yitip giderdik.
Ve bir türkü mırıldanmıştı dudaklarım
Bir köşesinde ben
Bir köşesinde o oturmuştu masanın
Gözler bir başkaydı o gün
Susmuş
Uğultuda sessizliği dinliyorduk
Biz
Bize uzaktık
Uzaktaydı gözlerimiz
Usulca başını eğdi
Bir damla gözyaşı süzüldü yanaklarından
Utangaç
Mağrur
Ve tedirgin...

2001
Konya Zindanı

İdris Sefil

İç Çekiş

Paramparçadır gecelerimde uykum,
Hüzünlü bir şarkının ölüm kokan nakaratı gibi,

Haykırışlar sarıyor yüreğimi,
Şehir barut yüklü bir bomba,
Düşlerim kuşatılmışlığıyla büyüyor içimde.

Düşmanlık besliyorum şehre,
Şehir düşmanlığıyla kin kusuyor yüreğime.

Yürek sığmıyor gayri bu bedene ,
Yüreksiz bir beden düşer ansızın uykusuz geceme.

09.08.2006
Konya-İzmir arası
(şehirlerarası otobüste bir iç çekiş)

İdris Sefil

Kör Kuytuya Damlayan Yağmur

İlkbahar yağmur damlası,
Fırtına öncesi düştü saçlarıma,
Islak-ıslak yoklarken ellerimle,
Dokunuşunu anımsattı.

Nice yağmurlara tutulduk seninle,
Tiril-tiril titrediğimiz kalabalık yalnızlıklarda,
Oysa biz ne yağmurlarda vurulduk,
Kurşun gibi sırtımızda duyduk.

Bir kadına yağmur dedim,
Gözyaşlarında benli sonbaharları saklı,
Bir kadına yağmur dedim,
Ardım sıra ömür tüketeceğini bilmeden.

Düşlerimi ekdim toprağa,
Yağmuru emeğime umut eyledim,
Kurşun yedim çiseleyen sesinde,
İlk damlasında düştüm toprağın koynuna.

Penceremde baskın bir uyku,
Oysa hep aynı yağmur,
Kör bir kuytuya damlıyor,
Damlıyor düşlerimde.

Şubat 2004
Konya Zindanı

İdris Sefil

Kuzey Işıkları

Kuzey ışıklarına sardım yokluğunda,
Gözlerin kadar uzak,
Bakışlarındaki ulaşılmazlık,
Ve gülüşlerinde ki yanıltan kamaşma.
Ufukta belirdi tel tel saçların,
Dağları kucaklıyor yumuşak dokunuşlarıyla,
Uzanırsam kırılğan,
Avuç içlerimde eriyen buz tanesi kayganlığı.

İdris Sefil

Özlem

Tan yeri ağarırken,
Seyredebilmektir güneşi benim özlememim,
Şafakta mırıldanmak bir türküyü,
Yada,
Doyasıya ıslık çalmaktır benim özlemim,
Çamur deryalarında yalpalayıp yürüyebilmek,
Çiseleyen yağmurlarında ıslanmaktır benim özlemim.

Demir parmaklıklar yerine,
Dokunabilmek bir zambağın yaprağına,
Dikenli teller yerine,
Gülüyle oynaşabilmektir bülbülü seyredebilmektir benim özlemim.

Kör hücrelerde geceleri değil,
Bir mağarada firari sabahları beklemek,
İşkence çılgınlıklarıyla bezenmiş kabusları değil,
Sevgi ve umuda kesilmiş bir rüyayı tadabilmek,
Her sabah aynı suskunlukta uyanmak değil,
Bir sevdanın sıcak busesiyle açabilmek gözlerimi benim özlemim.

Dansa durmak doruğunda dağların,
Kulaç atmak hırçın dalgalarına inat okyanusların,
Koşabilmek rüzgarın esişine karşı,
Bir çocuk misali,
Ağaç kovuklarında uyuya kalmak,
Dolaşabilmek yalın ayak,
Yaylalarında ülkemin,
Dolaşabilmek benim özlemim.

Ama ben,
Ne ıslanabildim yağmurlarında,
Ne dolaşabildim zirvesinde dağların,
Gözlerimi hep aynı suskunla açıyorum
Demirden örülmüş beton yığınlarında,
Umudum uyanabilmektir bu karanlık geceden,
Uyanabilmektir benim özlemim.

Haziran 2004

Konya Zindanı

İdris Sefil

Saklı Balkonlar

Umudu tüketirken yaşatmaya çalıştığın ben
Elinde rüzgar gülüyle koşan bir çocuğum şimdilerde
İçimde saklı kalmış bilinmeyen denklemlerimle
Yada ütopyalarımnda bende ki biz
Saklambaç hayatlarda yer değiştiren sen ve ben
Seninle sırt-sırta saklı balkonlarda aynı şehirdeyiz.

Az ötesinde karun hazinesini saklı tutuyor bu şehir
Yanı başında ben
Amortisi tutmayan hayatlarımız
Duvarlarında yoksulluk açmış
Kırlarında çiçek açmayan şehirdeyiz seninle.

Hayalleri yok olmuş
Sokakları tutmuş çocuklarımız
Köprüaltı düşlerinde
Kızarmış ekmek kokusunu çalan genizler
Hayalleri olmayan çocuklarla aynı şehirdeyiz seninle.

Ben de umut yaratan
Sen de bir başka sevdiğim gözlerin
Drama sahnesinden kanatlanmış sözlerim
Seyircisiyle gelişen oyuncularız
Alkışlarıyla konuşan şehirdeyiz seninle.

İsterik bakışlar
Korkusuz sevişmeler
Adını koyduğumuz olmayan kız çocuğumuz
Onun hayalleriyle büyüttüğümüz küçücük dünyamız
Her şeyin düşleriyle bile yasaklandığı
Bu korku şehrindeyiz seninle.

Zifiri karanlığın ardına saklanmış kirli silüetler
Birkaç kuruşa satılmak üzere olan bedenler
Sarmaladığı kadınıyla yorgunluğunu atmaya çalışan işçi
Ve işçinin nasırlı dokunuşuyla irkilen kadın
Gecesi erken ağaran şehirdeyiz seninle.

Tanrının varlığını-yokluğunu masalarına meze yapanlar
Ve ansızın tükenmeye yüz tutan hayatlar
Bir sigara parasına can alan kiralık katiller
Yarını tenceresinde pişecek aşla düşleyen kadın
Parasına aldırmadığımız şehirdeyiz seninle.

Yıldızların tanıklık ettiği korsan eylemciler
Üç kelimeyi saklı kapılar ardında konuşan devrimciler
Kahramanı kayıp üç nesil,yetmişiki millet
Ve nefesi kokan yeni yetme sanatçıların
Oruspuluk öğütleyen klipleriyle uyanan şehirdeyiz seninle.

Emek satan "yarı tanrı"
Riyakar sakallı ayyaşlar
Onsekizinde kendisini adak diye sunan çocuklar
Üniversitelerde yuvalanmış düşünce satan profösörler
Uykusu kaçmayan insanlarla aynı şehirdeyiz sizinle.

Şiirin sakin tınısında yaşamak istiyorum
Mum ışığında sen ve ben
Ve olmayan kızımızla düşler dünyamız
Çingene kemaniyla yorulan sahillerde soluklanalım
Ümit besleyelim kumlarda çizdiğimiz kelebeklerle
Asırlık mutluluğu düşleyelim
Düşümde olmayan bir şehirde düşlemeyeceğim şehirdeyiz sizinle.

Mayıs 2006
Konya

İdris Sefil

Sarsma

Yorgunluklarım,
umutsuzluklarım,
Ve yüreğimi kuşatan korkularım var,
Göğsümün sol yanı sarsılırsa,
Sarsma
Düşerim yine sende ki bize,
acıyla kıvranırim.
Celladım olur yüreğimdeki en keskin kılıç,
Durduramaz hiç kimse kanamalı yaramı,
Sarsma
Aklım karışıyor,
Sarsma
Gözlerimin girdabı derinleşiyor,
Ve sensizliğine kabuk bağlamış yaralarım kanarken,
Dünyam karışıyor,
Uzak dur göğsümün sol yanından .
Gelme,
hiç gelmediğin gibi,
Gidişine dayanmak daha kolay olacak,
Gelme,
ben sadece benden gittiğini bileceğim,
Gelme,
ardından döktüğüm gözyaşlarını senden saklı toplayacağım,
Avuçlarımda usulca toprağa salacağım
Seni tutamadığım avuçlarım
Sensizliğin hıçkırıklarına boğulacak.
Yüreğim tek kişilik bir hücre misali,
Sarmayacak sensizlikte erimiş bedenimi,
Sakin haaa,
düşme aklıma
Düşersen eğer yiter aklım,
Kirli ellerimi uzat tut
sendeki düşlerimizden.
Bakma ardımdan
Git benden
öyle bir git ki,
Hiç gelememiş bir sevdanın vedası olsun,
Yüreğimin zulasında hiç varolmamış,
Aşkına varamamış bir destanın
yol öyküsünde gömülü bir hayal olsun.

İdris SEFİL

İdris Sefil

Sen Olmak İstedim

Sen olmak istedim bu gece,
Rüzgarına vermek için kendimi,
Savrulup yıldızlara ulaşmayı,
Akan delicesine bir nehre kavuşmayı,
Dalında sen filizlenecek,
Bir çiçek olmayı istedim.

Sen olmak istedim bu gece,
Yanan ağaçta kül,
Sonbahar sokağında yaprak,
Ağıtta söylenen her mısra,
Izdırapta gözyaşı,
Dudaktaki gülümseyiş olmak istedim bu gece.

Bu gece sen olmak istedim,
Tüm ahımı almak istercesine,
Acılı sitemlerin,
Haşer sözlerin,
Olmak istedim bu gece.

Gece olmak istedim,
Senli acıları gizlemek,
Karanlıkta gezinip de görmemek için seni,
Gece olmak istedim gece,
Zifiri karanlıkta,
Akacak gözyaşımda,
Seni görmemek için,
Gece olmak istedim gece.

Şimdi saatler gece yarısı,
Gezinip dururken yalın ayak mazgaldan bir uğultu yükseliyor,
Kavga mı ediyorlar ne,
Sanki seni duyar gibi oluyorum,
Yoksa gece sen mi oldu...

Ranzaya atıversem dermansız bedenimi,
Gözlerimi diksem beyazlığına tavanın,
Yada,
Demirleri paslı penceremin ardından,
Yıldızlara uzanıversem bu gece,
Ama gece zifiri karanlık,
Her bir yanı cemreye kesilmiş ne gezer yıldızlar,
Dedim ya sen gece oldun,
Sessiz,
Soğuk ,
Ve
Suskun...

Kimliksiz bir baykuş ötüyor derinden,
Ne ister ki bu geceden,
Yoksa o da mı duydu beni,
Sen gece olunca kim ağlamaz ki,

Bir baykuş ağlıyorsa eğer,
Dedim ya,
Sen gece oldun,
Sessiz,
Soğuk,
Ve
Suskun...

12.02.2004

KONYA ZİNDANI

İdris Sefil

Sen Yoksan

Geceler ağır geliyor bana şehirlerde,
Oysa senin varlığın tutuyor yüreğimden
Geceler seni bana uzak kılan,
Ama aynı zamanda yakın eyleyendir.

İsyana tutsam yüreğimi,
Sen yoksun gecelerimde diye,
Günahkar mı olurum nirvana hayalini kurarken,
Sana ulaşmak nirvana düşümdür..

Sen olacaksan yanımda sevicecek geceler,
Ama sen yoksan sevicecek bir gecem de yoktur benim,
Şimdi yaşamak geceyle seni,
Bir sonsuzluğu yaşamak ister gibi.

Nisan 2006

Konya

İdris Sefil

Sera

Sen gökyüzünden uzaklaşırken buralardan
Düşlerim gözlerinle taşındı
Okyanusların öte yanına
Umutlarım dalgalandı
Mas-mavi sularında.

Sera
Vapurdayım bu gece
Etrafımda uçuşan benekli martının gözlerine takıldı gözlerim
Martının gözlerinden
Gülümseyen gözlerini okuyorum
Yürekte umut yeşerten
Sıcak gülümseyişini çiziyorum martının bakışlarında.

Sera
Dostluk seni özlemenin adı gibi
Özlemek sözcüklerinde yaşamak isteğidir
Yaşamak yüreğinde varolmanın haykırışıdır.

Sera
Hazan yaprakları gibi dökölüyoruz
Dört bir yanın yalnızlığına
Bizi bağlayan ara mevsimlermiydi
Sararmış yapraklara döndük
Dünyanın harabe bahçelerinde.

Sera
Uyku tutmuyor
Denizin kıyısında şehrin gözleriyim
Umut da ekemiyorum
Kıyısına denizin
Sonra gülüşlerim kayboldu
Gülüşlerini çalmak istiyorum
Gülüşlerinde bir başka gurbetteyiz.

23 Aralık 2007
İzmir

İdris Sefil

Sonbahar

Bir sonbahar daha akıp gidiyor işte,
Yaşamdan bir mevsim,
Bir sarı yaprak,
Dalından kopup düşüyor toprağa,
Sensiz bir eylül akşamında.

İçerisi sıcak,
İçerisi sessiz,
Sessizliğe dair sesler,
Dalgalanıyor kulaklarımda,
Sensiz bir eylül akşamında.

Ay saklanmış demir parmaklı pencereimin ardına,
Görünmüyor tel örgüden ötesi,
Ne sararmış yapraklar,
Ne de esen yeliyle sonbahar,
Sensiz bir eylül akşamında.

Eylül 1999
Adana Cezaevi

İdris Sefil

Suskunca

Bir kořuřturmacadır
Gecede şehri konuřturan
Ve sualsiz yankılar uyandıran
Ama ben gündüzden kulaklarımda kalan
Sesinin yankısıyla dolanıyorum suskunca.

25.06.2007
 ZM R

 dris Sefil

Şafak Gözlü Yüreğim

(Yeğenim Berfin'in doğumuna atfen)

Hoş geldin Berfin'im,
Hoş geldin yeğenim,
Hoş geldin kardelen çiçeğim,
Hoş geldin aralığın son akşamı,
Hoş geldin.

Zemheri bir ayazda,
Açarken gözlerini dünyamıza,
İsyân olsun istedim adın,
Haykırdım tutsak yüreğimle,
Cihanın dört bir yanına,
Haykırdım kör pencereye,
Solukla paslanmış kanla kızışmış demirlere,
Haykırdım,
Geceleri uykumu bölen duvarlarına zindanın,
Adını haykırdım kardelen çiçeğim.

Sen filizlenirken cemreye kesilmiş dağ başlarında,
Tutsak yüreğimin özgürlük ağacı oluyordun,
Başını kaldırırken,
Zagrosların en derin vadilerinde,
Ben özgür oluyordum,
Zifiri kör karanlık geceme aydınlık oluyordun,
Hoş geldin Berfin'im.

Hoş geldin Berfin'im,
Hoş geldin şafak gözlü yüreğim,
Kır kabuğunu suskun ömrümün,
Yaralarla bezenmiş sazlığını,
Öyle kır ki,
Tutmasın bedenimi derin yaralar sonrası.

Sevgi adına,
Umut adın yeşer topraktan,
Yeşer ki,
Solmasın sonbahar yaprakları gibi ömrümüz,
Şubat karanlığına aydınlık,
Ağustos sıcakına ırmak olsun yüreğimiz.

Şayet düşersem toprağına,
Yalnız sen yeşer bağrımda,
Filizlenirken tohumun topraktan,
İki yaprak olsun dalında,
Biri sen,
Birisi özgürlüğümüz olsun.

Ve şafak gözlü yüreğim,
Tutunurken toprak üzerinde,
Bir yanım ölüm kokan karanlık,
Bir yanım sen olan aydınlık,

Ve her gece hangisinin galip geleceğini bilmeden,
Savaştırdım yüreğimde,
Şafak sökerken,
Ya her gece yakamdan düşmeyen karanlık,
Ya da senle yüreğimde filizlenen aydınlık...

Umut yeşersin gözlerinde,
Tutsak olsun dudaklarında özgürlük türküleri,
Yaşarmasın gözlerin,
Aydınlık olsun geceme,
Solmasın,
Kurumasın avuçlarında saklı zeytin dalları,
Kırık olmasın kanatları,
Yüreğinde çırpınan beyaz güvercinin,
Ayrılık olmasın gönlünde,
Sararmış yapraklarıyla sonbahar akşamlarında.

İyi ki doğdun şafak gözlü yüreğim,
Kutlu olsun doğum günün,
Kutlu olsun kardelen çiçeğim,
Nice yaşlara Berfin'im,
Doğum günün kulu olsun Berfin'im.

31 Aralık 2003
Konya Zindanı

İdris Sefil

Şehir Özlemime Tutsak

Bu şehir sen olmadan uyandı bugün
Sen olmadan şehir suskun
Beyazdan bir perde kapadı yüzünü
Sen olmadan şehir bana küskün
Ben şehre.

Dedim ya;
Sen olmadan ben şehre tutsağım
Şehir özlemime tutsak...

09.01.2006
Konya

İdris Sefil

Temmuz

Susuz bir ırmak yatağında
Yürüyüş gibidir akşamın yalnızlığı
Ve bir ölü gibidir temmuzun durgun sıcaklığı.

1999
Kürkçüler Cezaevi
Adana
(Adana Cezaevinde Sıcaklığın Zirvede Olduğu Bir Akşam)

İdris Sefil

Tik-tak

Sensiz geçen her gecenin ızdırabıdır
Ağır işleyen saatin tik-takları

ARALIK 2006
İZMİR

İdris Sefil

Uykusuz

Seni tanıyalı ne kadar oldu ki,
Ve görmeyeli bir o kadar,
Zifiri karanlık bir gecedeyim,
Sancılı bir bekleyişle soluklanıyorum şimdi.

Avurtlarım kükremiş bir yanardağ misali,
Kaynayıp duruyor gecede,
Yüzümü çevirip bakamıyorum öte yana,
Gözlerim kan çanağı şimdi.

Uyku tutmuyor yine,
Ne yapacağım şimdi bu lanet gecede,
Şöyle adımlayacağım bir yol yok ki,
Yürüsem yediyi geçmeyecek adımlarım,
Köşe başında telefon kulübesi de yok,
Ahizeyi kulaklarıma götürüp,
Aklımın zulasında saklı numarayı çevirebilsem,
Yada tuşladıkça inadına ses vermeyen bir karşı taraf,
Ve kızgınlığı dizginleyecek bir ankesör de yok yumruklayacak,
Bu gece bir şeyler var içimde.

Sigaramın dumanına dalıyor gözlerim,
Tutunuyorum dumanın kapı ardından sızıntısına,
Tutunuyorum dumanın dalgalanışına,
Özgürlüğe uçuyorum bu gece sigaramın dumanından.

Aralık 2003
Konya zindanı

İdris Sefil

Üşüyorum

Şehir buza kesmiş bu gece
Üşüyorum sen olmayınca
Yangın yeri yüreğim
Ayazda çatlamış dudaklarıma
Dicle nehridir dudakların

Şubat 2006
İzmir

İdris Sefil

Vurulmuş Dediler

(E.YÜKSEL'İN ANISINA)

Dün seni görmüşler,
Ermeni kayalarında,
Süzülürken zirveye doğru,
Hani ulaşılmazdı kartal yuvası.

Firardaymışsın yine,
Seni arıyorlar kuşatılmış dört bir yandan,
Adam vurmuşsun,
Teke-tek olmayan dövüş meydanında.

Nice zamandır arar dururum seni,
Çalmadığım kapı,
Uğramadığım sokak,
Sormadık dost bırakmadım seni ararken.

Mavzerine asılırken gece kurşun gibi ağırmış,
Kurşun yemişsin heybetli bedeninden,
Bir bilinmezlik,
Kim dost kim düşman.

Uyan uyan,
Ölüm uykusundan,
Kartal yuvasına çakal sürüsü dadanmış,
Postal gıcirtısı,
Tetik takırtısı,
Ve bir avuç barut kokusu,
Uyan uyan.

Seni vuracaklar seni,
Atla kartalın kanatlarına,
Yüksel ulaşılmaz enginlere daha yükseğe,
Kanat çarp ulaşılmazlığa.

Şubat 2004
Konya Zindanı

İdris Sefil

Yıldız

Bir yıldızı gözlüyorum
Kubbesi ile kavgalı minarenin ardından
Ve ben seni düşünüyorum
Kendisiyle kavgalı olduğum dünyamda.

Mayıs 2007
İzmir

İdris Sefil

Yolun Sonu

(Düş Ve Gerçek)

Kavak ağaçları gölgesinde,
Bir patikada yürüyorum bu gece,
Bir fırtına soluğumu kesiyor derinden,
Yol uzun,
Bir son yok görünürde,
Durmadan soluk-soluğa yürüyorum,
Yürüyorum,
Yürüyorum,
Yürüyorum...

Karanlığı yırtan bir ses,
Topraktan yükselen bir çığlık,
Dört bir yanım yalnızlık oysa,
Kendi sesimden bir düşün,
Kendi bedenimden bir ölüm tuzağı kurgusu zihnim.

Korkularım sarıyor yüreğimi,
Durmak istiyorum,
Duramıyorum,
Ayaklarım sürüklüyor beni ardından,
Ayaklarıma bakıyorum acı dolu bir yakarışla,
Ama duramıyorum.

Şöz dinlemez olmuş bedenimden bir parça,
İsyan edercesine,
Sürüklerken beni yolun sonuna.

Koşmak,
Koşup kurtulmak istiyorum,
Yürüyüşe başladığım yolun başına,
Gözyaşlarım süzülürken toprağa,
Haykırıyorum,
Acı dolu çığlığa "dur" diye sarsılıyor tüm benliğim.

Gözlerimi açıyorum dinmiş fırtınanın ardından,
Bedenin ana parçadan kurtulan buz kütlesi gibi eriyor şimdi,
Ve tam karşımda duran belirsizliğe takılıyor gözlerim,
Gözlerimi ufka doğru açarken kanamalı gecede,
Ölümün diyetini ödediğim düşten uyanıyorum bu sabah.

11 Aralık 2003
Konya Zindanı

İdris Sefil

Yüreğime Umut Etmeyi Yasakladım

Umut etmekten vazgeçiyorum,
Yaşamdan arta kalan umutları raflara diziyorum ,
Dönüp bakmak,
Yada umut etmeyi yasaklıyorum yüreğime,
Kırıntılarla avunmak istemiyorum,
Düşlerle arama ötesi görünmeyen demirden perdeler öreceğim,
Yıldızlı gökyüzünün romantik akşamlarını yaşamak istemiyorum,
Yüreğimin sol yanına prangalar vuracağım,
Hapsettiğim hücresi tek yaşam bahçesi olsun,
Soğuk, siyah ve beyazın dışında gökkuşağı renklere kapalı.
Rüyaları derin bir sancı olmaktan çıkarıyorum,
Tüm mevsimler sonbahar kıvamında,
Gökyüzü gri,
Tüm denizler dalgalı,
Girdabı derin, hiç bir kulacın işe yaramadığı bir debelenme hali,
Ve toprağın derinliklerine mahkum bir romanın final satırı.
Yüreğimin derinliklerindeki umutları haftanın pazar tezgahlarına sereceğim,
Satılık değil,
Seyirlik sergiye dönüştürüyorum,
Bakıldıkça acınası umutların açtığı yaraları görünsün diye,
Dokundukça cehennem ateşinde öte bir ateşin varlığını hissedebilmek,
Kokladıkça Babil asma bahçelerinin yoksunluğuna varsın diye...

İdris Sefil

Yüreğimin İsyan Meydanı

Gecenin karanlığına sığınıyorum yılın en uzun gününde,
Pusulamı kaybettim,
İssız okyanusun orta yerindeyim,
Kayık küreklerine bağlı yalnızlığım yaşama dair hükmünü yitiriyor,
Kollarımın tükenişini hissediyorum,
Zihnim oyunlar sıralıyor ardım sıra,
Yüreğim çarpmayı unutuyor azar azar,
Gözlerim karanlığın esiri,
Karanlığa inat parıldayan yıldızlara dalıyor gözlerim,
Ama umut edemiyorum,
Mevsimlerin en uzun gününde umutlarımı çarmıha çekiyorum,
Darağacı kuruluyor yüreğimin isyan meydanlarına,
Az sonra umutlarımı asacaklar,
Ve benden başka bir ben olmayacağına gülümsüyorum...

21.01.2022
İSTANBUL

İdris Sefil

Zamana Yenik Düşenler

Zaman her saniyesini çalmaya devam ediyor bizden,
Ve kabullenmesek de yüreğimiz yaşamak denen bu savaşta,
Yenik düşme yolunda depar atıyor,
Ama sen seyr-e doymuyorsun,
Kaçamak savaşın kazananı sen değilsin.,
Susmak yüreğinin girdabıdır ama sen kabullenmiyorsun,
Sözcükler bende kifayetsiz kalıyor artık,
Söz konusu sen olunca kelime dağarcığım sonsuzluğa kanat çırpar,
Her kurduğum cümleyi oluşturan kelimeler,
Yüreğimin omuzladığı heybemde birikiyor senin için,
Okudukça heybem boşalacak sanıyorsun,
Yok be "iki gözüm" heybem rengini gözlerinden alıp kelimelerime can veriyor.
Ve sen görüyorsun ama görmemezlikten gelip,
Suskunluğunla benim kendi kelime okyanusumda boğulmamı seyrediyorsun !!!

İdris Sefil

Zula

Sen yokken seninle yaşamak gibidir geceler
Sabaha seni getirme umudunu
Saklar zulasında
Her karanlık çökende
Zulasında saklı
Seni uzatır avuçlarıma geceler.

11.01.2006
KONYA

İdris Sefil

Zulamızdaki Sensizlik

Dışarda yağmur,
Zulamızda sensizliğe gömülmüş senli hayallerimi büyütüyorum içimde,
Sen yoksun,
Güröl güröl yağmurun uğultusu kulaklarımda,
Camdan dışarıya sensiz bakasım gelmiyor,
Yanıma usulca sokulup birlikte yağmuru seyredişimizi anımsadım,
Sensiz seyredeemedim,
Tek yürek olup seyredişlerimize ihanet eder gibi irkildim,
Ayaklarım beni yere çivilemiş gibi kalakaldım,
Yüreğimde sensizliğin ince sızısı belirdi yeniden,
Sensizlikte yok gibiyim,
Ben olamıyorum,
Sendeki benmişim olan meğerse,
Dışarda yağmur yüreğimde sensizliğin sancısıyla,
Gecenin karanlığında yitip gidesim var.
Sen yoksun,
Ve içimdeki yangın büyüyor zifiri karanlık gecede.

İdris Sefil